

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 381/2020
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца „MASSIMO TRADE“ д.о.о. – у стечају Суботица, ул. Сегедински пут бр. 80/4, чији је пуномоћник Владимир Добрић, адвокат у ..., против тужених „ХЕМОТЕХНА“ д.о.о. Суботица, ул. Пап Пала бр. 35, и 2. „СИМОНА“ д.о.о. Суботица, ул. Сегедински пут бр. 80/IV, чији је заједнички пуномоћник Светлана Ивошевић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 3.572.560,43 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 698/19 од 04.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 698/19 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Суботици П 125/18 од 04.12.2018. године у ставу I изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени „ХЕМОТЕХНА“ д.о.о. Суботица да исплати тужиоцу износ од 3.572.560,43 динара са законском затезном каматом почев од 24.04.2014. године па до исплате. Ставом II изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је непостојећа изјава о тројној компензацији коју су потписали дана 24.04.2014. године тужилац и тужени, те да иста не производи правно дејство. Ставом III изреке обавезани су тужени да солидарно исплате тужиоцу на име проузрокованих трошкова парничног поступка износ од 410.478,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 698/19 од 04.06.2020. године преиначена је пресуда Привредног суда у Суботици П 125/18 од 04.12.2018. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је непостојећа и да не производи правно дејство изјава о тројној компензацији коју су потписали дана 24.04.2014. године тужилац, тужени „ХЕМОТЕХНА“ д.о.о. Суботица и „СИМОНА“ д.о.о. Суботица, као и тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му „ХЕМОТЕХНА“ д.о.о. Суботица плати износ од 3.572.560,43 динара са законском затезном каматом од 24.04.2014. године до исплате. Наведеном другостепеном одлуком обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 186.163,00 динара, као и да на име трошкова другостепеног поступка исплати туженом ХЕМОТЕХНА“ д.о.о. Суботица износ од 45.000,00 динара и туженом „СИМОНА“ д.о.о. Суботица износ од 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/2020) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби чл. 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија. Одредбом члана 480. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) прописано је да ако у одредбама ове главе није другачије прописано у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона.

Према одредби члана 487. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 05.10.2016. године. У тужби је означио вредност предмета спора у износу од 3.572.560,43 динара, што представља динарску противвредност од 29.015,27 ЕУР на дан подношења тужбе. Првостепена пресуда је донета 04.12.2018. године, а другостепена пресуда 04.06.2020. године. У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) није дозвољена.

Без утицаја је то што је другостепени суд одлуком која се побија ревизијом преиначио првостепену пресуду, јер се одредба члана 403. ст. 2. тач. 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) не примењује у споровима мале вредности у којима ревизија није дозвољена због природе спора.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић